

— За бога, какъ е?

— Казватъ че е дошълъ на себе си.

— Слава на боговетъ! остави ма да влѣзж, молж ти са. . . .

— Да влѣзешъ? гърбътъ ми знае какво ще истегли ако пускаш такъвизи съкровища въ къщи. Иди си у васъ!

Затворихъ са пакъ вратата, и Недія, като постенжъ отъ сърце, сѣднж на студения мраморъ, и оставаше тамъ бодра като покръ лицето си съ тогата.

Между туй Арбакъ влѣзе въ трапезаріята, дѣто Салустій вечераше заедно съ любимыя си отпущеникъ.

— Какво гледашъ? Арбакъ? въ такъвизи частъ, поемете тѣзи чаша!

— Благодаржъ благороднаго Салустія, не пижъ. Додохъ да та обеспокожъ за едно важно дѣло, а не за развлечение. Какъ е узникътъ ти? казватъ че е дошелъ въ умътъ си.

— Да, не е вече безуменъ, рече безгрижниятъ и добродушниятъ същевременно Салустій, като отръ една сълза отъ очитъ си, но тѣлосложеніето и нервитъ му са разстроихъ тѣй щото не можж да познажъ вече въ него веселыя и пріятныя онзи другаръ на нашигъ пиршества. А най странното, той не може да обесни причината на внезапното изгубване на ума си, и почти нищо не помни отъ събитыята съ него си, но противу на свидѣтелството ти, мѣдрый египтянине, той постоянно твърдо че е невиненъ за смъртъта на Апикида.

— Салустіе, рече съ важентъ тогъ Арбакъ, много обстоятелства са набиратъ които правжтъ пріятеля ти достоинъ за особенно снисхожденіе, и ако да можахмы да чуймы отъ устата му исповѣдъта и причината на престѣпленіето; можахмы много да са надѣймы на милосърдіето на Сената, който, както познавашъ, има тѣзи надлежности да омекотява или да ожесточава закона. За този предметъ азъ ся разговорихъ на пространно съ мѣстното началство и сполучихъ да ся разговоржъ тѣзи ноцъ особно съ аинянина. Знаешъ ли че утрѣ са собира Сената да го сжди?

— Ако можешъ да извадишъ отъ устата му по-много свѣдѣнія, ще си наистина достоинъ за името и за источната слава. Можешъ да са опыташъ. Злочестыйтъ Главкъ! той имаше толкози аппетитъ! сега не му са ѣде нищо!

Туй размышленіе покърти душата на благія епикуреецъ и като въздѣхнжъ дади знакъ на слугыгъ да му напълнжтъ една чаша.

— Ноцъта са изминува, рече египтянинътъ, остави прочее да са виджъ съ твоя покровителствуемъ.